

справи в сільському районі та визначити пріоритети на майбутнє». Також практично корисним видається систематизований список літератури «Бібліотечна статистика», що був підготовлений фахівцями РДБ до засідання «круглого столу». Він містить 67 анотованих бібліографічних описів російської та іноземної літератури, охоплює питання загальної статистики вітчизняних бібліотек, статистику окремих вітчизняних та зарубіжних бібліотечно-інформаційних установ.

Варта уваги стаття нашого білоруського колеги Р. Мотульського (декана факультету бібліотечно-інформаційних систем Білоруського державного університету культури, канд. пед. наук, доцента) «Бібліотечна статистика: проблеми та вирішення», у якій висвітлено всі рівні здійснення та стандартизації бібліотечної статистики від міжнародного до регіонального (державного, національного), представлено досвід діяльності комітету зі стандартизації Білоруської бібліотечної асоціації з розробки національного стандарту з бібліотечної статистики.

У другому розділі третього випуску традиційно вміщено статті фахівців бібліотечної справи з різних регіонів Російської Федерації. Так, проблемам соціально-психологічної адаптації бібліотекарів у сучасних умовах присвячено статтю Л. Алексєєвої. В умовах формування в Росії єдиного інформаційного простору особливої актуальності набувають питання реалізації можливостей бібліотек системи початкової і професійної освіти у вирішенні соціальних проблем молоді (О. Вінниченко, О. Міщенко), інформаційно-правової підтримки бібліотеками малого і середнього бізнесу (Н. Полетаєва), ста-

ну бібліографії регіональних видань (О. Маслова) тощо. Привертає увагу бібліотекознавців-практиків публікація методичних рекомендацій з розробки нормативно-планових бібліотечних документів (Ю. Іпатов).

Завершує випуск список книг і журнальних статей, присвячених історії і сучасному стану російських маєтків, проблемам їх збереження та відродження.

Як бачимо, колектив укладачів нового науково-практичного збірника дотримується свого задуму – давати корисні матеріали практикам, що підготовлені на високому науковому рівні. На нашу думку, справа ця необхідна і буде гідно оцінена українськими фахівцями – як практиками, так і дослідниками. Звичайно, ще попереду розширення тематичного спектра розділу «Інформаційні ресурси», можливе залучення до публікації у розділі з обміну досвідом бібліотечних спеціалістів країн СНД. Оскільки попри наявні офіційні кордони співробітництво триває, проблеми, що вирішуються колегами у близькому зарубіжжі, дуже схожі з нашими, і взаємообмін досвідом є питанням надзвичайно актуальним.

Перші три випуски науково-практичного збірника «Бібліотечна справа – ХХІ століття» вже представлені у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського, Національної парламентської бібліотеки України і чекають на ознайомлення та впровадження раціональних практичних думок українськими бібліотекарями. З анонсами наступних видань збірника можна ознайомитися на Інтернет-сайті Російської державної бібліотеки за адресою: <http://www.rsl.ru> та <http://www.edd.ru>.

ЮВІЛЕЇ

Ніна Михайлівна Кудряшова

(До 75-річчя від дня народження)

Науково-методична бібліотечна комісія Міністерства освіти і науки України вітає Ніну Михайлівну Кудряшову з 75-річчям.

Ця надзвичайна жінка, що піввіку віддала улюбленій бібліотечній справі, зараз очолює бібліотеку Криворізького технічного університету.

Ніна Михайлівна Кудряшова народилася 29 березня 1928 року в селі Шестерня Широківського району Дніпропетровської області. Свою трудову діяльність розпочала після закінчення Херсонського культурно-просвітницького технікуму (1947 р.), працюючи завідувачкою бібліотеки у місті Марганець. Згодом заочно закінчила Ленінградський державний інститут культури та Миколаївський державний педагогічний інститут.

З 1952 року і до сьогодні Ніна Михайлівна – беззмінний директор бібліотеки Криворізького технічного університету.

Ніна Михайлівна – цілеспрямована, енергійна і вдумлива людина. Завдяки її вмілому керівництву та розумінню фахових проблем маємо одну з найкращих бібліотек вищих навчальних закладів Дніпропетровської області. Багато років вона брала активну участь у роботі Науково-методичної бібліотечної комісії, зробивши вагомий внесок у розвиток бібліотечної практики.

Керівництво університету високо цінує Ніну Михайлівну як досвідченого фахівця та вмілого організатора великого бібліотечного колективу. Указом Президії Верховної Ради СРСР її нагороджено

орденом «Знак пошани» (1981), відзначено медалями «За доблесну працю» (1970), «Ветеран праці» (1983), а також багатьма почесними грамотами.

Ніну Михайлівну шанують колеги по роботі, поважають та цінують бібліотечні працівники вищих навчальних закладів України.

Науково-методична бібліотечна комісія Міністерства освіти і науки України, Наукова бібліотека імені М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка щиро вітають Ніну Михайлівну з ювілеєм, зичать їй щастя, здоров'я, добробуту і натхнення – головних складових подальшого успіху!

Директорові ДНТБ України Леоніду Івановичу Ніколаєнку – 50 років

9 травня виповнюється 50 років директорові Державної науково-технічної бібліотеки України Леоніду Івановичу Ніколаєнку.

Життєвий шлях ювіляра розпочався у Слобожанському краї, у сім'ї службовця. Інтерес до техніки визначив вибір майбутньої професії – після закінчення школи юнак вступає до Харківського інституту механізації та електрифікації сільського господарства й здобувши спеціальність інженера-механіка сільського господарства, працює викладачем Березівського ПТУ на Одещині. Досвід викладацької роботи, зацікавленість працею педагога спонукає Леоніда Івановича до вступу на педагогічний факультет Української сільськогосподарської академії, після закінчення якої розпочалася його плідна наукова діяльність в Українському інституті механізації та електрифікації сільського господарства. За час роботи творчий доробок молодого науковця склав велику кількість нових технічних рішень в галузі кормовиробництва та кілька десятків статей з цієї тематики, чотири з яких були захищені авторськими свідоцтвами.

У нові часи розбудови молодого Української держави близько десяти років Л. І. Ніколаєнку присвятив роботі у сфері охорони промислової власності, брав участь у розробленні проектів законів, прийнятих Верховною Радою України, які чинні і досі, зокрема, «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» та інші. Це були роки стрімкого поступу фахівця-патентознавця та набуття досвіду керівника нового типу: в Українській академії аграрних наук він – завідувач сектору патентно-ліцензійної роботи, у Держпатенті України – начальник управління патентування та ліцензування, заступник голови цієї ж установи. Неодноразово очолював делегації від України на різних форумах, що проходили у Всесвітній організації інтелектуальної власності (м. Женева, Швейцарія). Його практична діяльність була підкріплена теоретичною підготовкою в Міжрегіональній академії управління персоналом.

З початком нового сторіччя розпочинається нова

сторінка у біографії Л. І. Ніколаєнка – з 2001 року він стає директором Державної науково-технічної бібліотеки України. Очоливши авторитетну бібліотечну установу країни, Леонід Іванович стикнувся з низкою болючих проблем, які вимагали вирішення у стислі строки. Це – фінансові труднощі, матеріальне та технічне переоснащення, важливі питання комплектування фонду. Проте, за два роки роботи на посаді директора Л. І. Ніколаєнка виявив риси прагматичного керівника: чітке бачення стратегічних напрямів розвитку як самої бібліотеки, так і бібліотечної справи в країні у несприятливих умовах, вміння згуртувати та запалити своєю енергією колектив, наполегливість у досягненні мети, далекоглядність. Працівники бібліотеки мали змогу переконатись у міцності його характеру і вмінні дотримуватись даного слова. У майже суцільно жіночому колективі особливо приємно бачити на чолі установи лідера, який намагається за будь-яких обставин створити затишок читачам і працівникам. За цей час підвищився технічний рівень бібліотеки: вона долучила до свого багатомільйонного документального фонду глобальні інформаційні ресурси. Співробітники опановують основи роботи з комп'ютером та бібліотечно-інформаційну систему «ІРБІС». Завдяки реалізації планів щодо пошуку додаткових позабюджетних коштів шляхом популяризації діяльності бібліотеки та її інформаційних продуктів і послуг на міжнародних виставках, участі в інших масових заходах стало можливим змінити негативну ситуацію з технічним і матеріальним оснащенням. Леонід Іванович та його однопідприємці, які вболівають за долю книгозбірні, підтверджують стару істину – шлях долає той, хто йде.

Багаторічна плідна діяльність Л. І. Ніколаєнка була відзначена Почесним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти» та Почесною грамотою міністерства.

Колектив ДНТБ України зичить Леоніду Івановичу міцного здоров'я, родинного щастя, сил, терпіння та творчої наснаги.